U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **M. P.,** zastoupena Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje,** se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 4. 2016, č. j. 30 A 72/2014 - 35,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Jaroslava Topola, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 24. 5. 2016 kasační stížnost, kterou se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 4. 2016, č. j. 30 A 72/2014 - 35, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2014, č. j. JMK 78323/2014, sp. zn. S – JMK 78323/2014/OD/Ša.

[2] Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle ust. § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku prostřednictvím zvoleného zástupce vyzval usnesením ze dne 31. 5. 2016, č. j. 7 As 107/2016 - 11, k odstranění nedostatků kasační stížnosti a jejímu doplnění. Současně soud poučil stěžovatelku podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. o procesních následcích pro případ, že této výzvě nebude ve stanovené lhůtě vyhověno. Tedy, že pokud nebudou vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[3] Stěžovatelka však na uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2016, č. j. 7 As 107/2016 - 11, které nabylo právní moci dne 1. 6. 2016, nijak nereagovala a svou kasační stížnost ve stanovené lhůtě nedoplnila. Neučinila tak ani do vydání tohoto usnesení.

[4] Nejvyšší správní soud je při svém rozhodování, obdobně jako krajský soud, vázán dispoziční zásadou (srov. § 75 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 104, odst. 4, 109 odst. 3, 4 a § 120 s. ř. s.). To znamená, že mu nepřísluší, vyjma případů, kdy je povinen přezkoumat napadené soudní rozhodnutí i z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), vyhledávat za účastníka řízení důvody a argumenty svědčící opodstatněnosti podané kasační stížnosti.

[5] Nejvyššímu správnímu soudu rozhodujícímu v této věci tudíž nepřísluší vyhledávat za stěžovatelku skutkové i právní důvody, a k nim se vztahující argumenty, které by byly sto zpochybnit zákonnost napadeného rozsudku krajského soudu.

[6] Uvedené platí tím spíše, pokud si sama stěžovatelka podle obsahu kasační stížnosti byla vědoma povinnosti, že musí doplnit svou kasační stížnost. Je tomu tak proto, že stěžovatelka výslovně ve své kasační stížnosti uvedla, že doplní svou kasační stížnost na výzvu soudu ve lhůtě stanovené soudem. Toto však neučinila.

[7] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud je vázán při svém rozhodování rozsahem kasační stížnosti a jejími konkretizovanými skutkovými a právními důvody a že neodstranění vad kasační stížnosti (jako tomu je v tomto případě) brání věcnému projednání tohoto mimořádného opravného prostředku, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.

[8] Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[9] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatelky byla odmítnuta, rozhodl Nejvyšší správní soud současně o zaplaceném soudním poplatku za kasační stížnost podle ust. § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, tak, že se stěžovatelce (žalobkyni) vrací uhrazený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč k rukám jejího zástupce.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. srpna 2016

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu